

mely a községeket erdeiknek lassankénti tilalmazására szorítaná.

Örömmel értesültünk a felől, hogy ily törvényjavaslat már készen is van, s a legközelebbi ülészak alatt fog az országgyűlés elé terjesztetni. E nélkül az erdészeti személyzet sem leendő képes ezélt érne és a kiadások nem lennének indokolhatók.

Az erdőgazdaság megjavulására jótékony hatást fog gyakorolni az elkülönítési törvény is.

Jelenben az egész ország évi fanövedéke alig tesz többet 4 millió köblábnál, míg a szükséglet körülbelül 90.000 család részére 27 millió köblábra tehető, mely különbség Török- és Horvátországból való bevétel főleg pedig a tőke (szabályszerű fakészlet) felemésztése és a gyökerek kiásása által fedeztetik.

T. Z.

## **A budapesti kereskedelmi és iparkamara véleménye a faárak jegyztetése ügyében.\*)**

Nagyméltóságú minister ur! Folyó évi augusztus 6-án 1997. sz. a. kelt leiratával méltóztatott a tisztelettel alulirt kamarát felszolitani, hogy véleményes jelentést tegyen az országos erdészeti egyesület azon javaslatáról, mely szerint „hazánk valamennyi piacán az illető városi hatóságok által s továbbá a kereskedelmi s iparkamarák által is a székhelyökön és vidékükön fennálló fa- és erdőtermények árai pontosan jegyeztesenek s az árjegyzékek legalább havonkint Nagyméltóságodhoz terjesztessenek fel.“

\*) A kamara e véleménye az egyesületnek a faárak jegyzése tárgyában a földmívelése ministeriumhoz intézett s t. olvasóink előtt ismeretes előterjesztése alapján keletkezett. Közelebbről közölni fogjuk az egyesületnek ezen véleményre vonatkozó nyilatkozatát is.

Ezenmeghagyásnak megfelelően, a szóban forgó javaslatot előbb egy szakbizottsághoz utasítottuk, melynek jelentése a f. év nov. 26-án tartott közös ülésben tárgyalatván, van szerencsénk a közlött melléletek ./- alatti visszacsatolása mellett ezen javaslatra vonatkozó véleményünket a következőkben felterjeszteni.

Mindenek előtt meg kell jegyeznünk, hogy a mindennapi forgalomban fönálló faárak, a melyek pontos jegyeztetésére főszlyt fektet az erdészeti egyesület, koránt sem, oly hozzá férhetlenek, mint a hivatkozott beadványban mondatik; mert a fakereskedők szívesen adnak bárkinek felvilágosítást áruik áraitól, sőt számos fakereskedésben nyomtatott arjegyzékek is állanak a vevők rendelkezésére. A fogyasztó közönségnek tehát módjában van, bármikor tudomást szerezni a fanemük áraitól.

A kamara tehát úgy véli, hogy ezen áruk jegyzésére teljesen fölösleges volna hivatalos közegeket igénybe venni; mert mind az erdészeti egyesület, mind az „Erdészeti Lapok“ szerkesztősége beszerezheti a nagyobb magyar piacokon fönálló faárakat levelezők által.

A fakereskedők által eszközlött nagybani vásárlások tekintetében már inkább czélszerűnek tartjuk, hogy az árák a hatóságok, vagy más nyilvános közegek által jegyeztessenek, és egyuttal bátorkodunk megjelölni a helyeket, hol, és azon időközetek, melyekben e jegyzések foganasítandók volnának.

Puha fanemükre nézve hazánkban a főpiacok Komárom és Kövesd, Esztergom közelében, hová azt a Vág illetőleg a Garam folyokón szálítják, szálfákra, deszkákra, és szöllőkarókra nézve a föbb vásárlások Kövesdben történnek, még pedig május, június és július hónapokban, tehát az árakat is ez időben lehetne jegyezni. Komáromban a főnebbieken kívül még léczek és zindelyek is vásároltatnak, még pedig tavasszal, a nyár-derekán és ősszel; itt tehát évenként háromszor volna helye az árak jegyzésének.

A puha faneműek nagyban való vásárlását illetőleg e szerint Pestnek a két említett piaczhoz képest csak másodrendű jelentősége vagy on, mert itt csak oly egyének földözik szükségletöket, kik csak csekély tökével rendelkeznek és nem vesznek részt a nagyban való vásárlásban.

Kemény faneműekre és kivált kádárfára nézve a belföldi forgalmat illetőleg ugyan Pest a főpiacz, és e czikben már a pesti piacznak árai mérvadok: de Pestre nézve mégis Szatmár, Arad, Pécs, Vukovár, Eszek, Mitrovitz és Sziszek teszik az eredeti piaczkokat. E czikben az üzlet kétszer évenként jelentékeny, még pedig májusban, midön a jövő szüretre vonatkozólag már combinatioknak van helye és septemberben, midön a szüret eredménye iránt már tisztában vannak. E szerint a kádárfának árait május és september hónapokban lehetne jegyezni.

Kemény fából való czölöpök, deszkák és más czikkekre nézve nem állapithatók meg határozott időközök az áruk jegyzésére, minthogy az üzlet e czikkeken a mindenkori szükséglethez alkalmazkodik. Itt tehát időnként az átlagos árak volnának jegyzendők.

Ezen jelentésünkhez bátorkodunk egytural  $\frac{1}{2}$  alatt egy mintát csatolni, mely szerint a szóban forgó jegyzések eszközöndök volnának.

A mi végül azt a kérdést illeti, hogy mely közegekre kelljen bizni a faárak jegyzését, bátrak vagyunk megjegyezni, hogy azon helyeken, hol ipar- és kereskedelmi kamarák székelnek, ezek erre legalkalmasabbak, és csak ott, hol ilyenek nem léteznek, megbízható szakértők közben járásával az illető városi hatóságra lehetne bizni a jegyzések foganatosítását.

Kelt Pesten 1872. évi november hó 28-án.

A budapesti kereskedelmi és iparkamara.